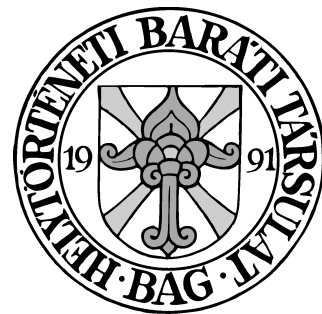

„A szülőfaluért lehet sokat tenni, de eleget soha”

Egres

XVIII. ÉVF. 2. SZÁM • A HELYTÖRTÉNETI BARÁTI TÁRSULAT TÁJÉKOZTATÓJA • 2009. ÁPRILIS

Március 15.

Március idusán, hagyományainkhoz hűen koszorúzási ünnepséggel emlékeztünk meg az 1848-as szabadságharc eseményeiről. A megemlékezést a Himnusz éneklésével kezdtük. Balázs Gusztáv elnök köszöntötte a megjelenteket és felkérte Katona Károly önkormányzati képviselőnket ünnepi megemlékezése előadására.

Az örökké élő események egy – egy mozzanatának felidézése tovább erősítette

Bennünk hazánk iránti szeretetünket, el nem múló kötelezettségünket, a szabadságharc jóra való törekvéseinek követésére.

A nemzeti színű szalaggal átfont koszorút Sima József és Pintér Ferenc Barátunk helyezte el az emlékmű talpzatára.

Befejezésül a Magyar Hízek egy éneklésével tisztelegtünk, emlékeztünk településünk hőseire, őseire.

Galgaparti mesék

Április 18-án (másodsor) rendezte meg hagyományos Galgaparti mesék című rendezvényét a Helytörténeti Baráti Társulat. A múlt évben rendezett mesemondó, -felolvasó verseny sikere arra buzdította a Mécs László Irodalmi Kör tagjait, hogy folytassák a gyermekirodalom ismereteinek szélesítését, teremtsenek (kulturális) teret, hagyományt a Galgaparti mesemondók, -felolvasók, -írók, -illusztrátorok és az érdeklődők számára.

A verseny nyitánya, amelyet a helyi Általános Iskola zenekara adott elő - Sima István tanár úr vezetésével – már jelezte, hogy nem mindennapi találkozóra gyűltek össze a versenyre kelők. Alapos felkészüléssel, tanulással, gyakorlással kellett megküzdeniük a benevezetteknek A vendég-látó, Helytörténeti Baráti Társulat elnöke *Balázs Gusztáv* köszöntője, biztatása után

Katonáné Kovács Erika versenyvezető, ismertette *Polgár Jutka* helyi meseíró, A Varázspalást című meseregényét, amelyből tanítványaival, „kedv-csináló” ízelítőül be is mutatott egy részletet. A bemutató után természetesen a jelenlévő szerzőnek válaszolnia kellett a közönség kapcsolódó kérdéseire, majd megkezdődött és szervezeten lezajlott a verseny.

A kategóriánkénti rajzok, előadások, igencsak próbára tették a döntést hozó bizottságokat. Az értékelést bizonyára maguk a versenyzők is elvégezték: hogyan sikerült az elvárásoknak megfelelni, mire kell gondosabban felkészülni?

A versenyzők Turáról, Bagról, Aszódról, Kartalról, Domonyból, Galgamácsáról és Vácegresről érkeztek. A több mint ötven versenyző, szüleik, vendégek és rendezők érdekes, szívet melengető, színvonalas verseny részesei lehettek.

Ebben az évben Benedek Elek meseírónk születésének 150. évfordulójára emlékezve, a rendezők mesemondó verseny mellett rajzversenyt is kiírtak. E versenyen Benedek Elek valamely meséjéhez kötődő rajzok értékelése alapján alakultak ki a helyezések.

A győzteseknek *Gigorné Porlaki Judit* tanítónő hirdette ki az eredményt. A mesemondók helyezése - *Takács Péterné* zsűri elnök, *Nagy Emese* és *Káré Szilvia* zsűritagok döntése alapján - feszültséggel teli csend majd taps és ünneplés közben került kihirdetésre:

Mesemondó:

A kategória 1-2. osztály

1. Farkas Nikoletta, Tura
- Tóth Antal Domini, Tura
2. Sóti Félix, Tura
3. Luise MC Fegan, Bag
- Különdíj: Tamás Panna, Tura

B kategória 3-4. osztály

1. Vidák Beatrix, Tura
2. Misinszki Tamás, Domony
3. Furdi Vivien, Bag
- Különdíj: Szénási János, Tura
- Gyérik Dániel, Vácegres

C kategória 5-6-osztály

1. Volter Domonkos, Bag
- Debre Dávid, Tura
2. Martonosi Márk, Kartal
3. Urbán Loretta, Kartal
- Különdíj: Rózsahegyi Richárd, Galgamácsa

D kategória 7-8. osztály

1. Hartó Rebeka, Kartal
2. Kovács Mónika, Kartal
3. Hegyi Alexandra, Domony

E kategória: felnőtt

1. Baczoniné Felszeghy Katalin, Bag

Rajz:

1. Balázs Dávid, Bag
- Luisa McFegan, Bag
2. Janik Barbara, Bag
- Mohácsi Edina, Domony
3. Pintér Márton, Bag
- Dévai Levente, Bag
- Különdíj: Ódor Ágota, Bag
- Ódor Benjámín, Bag

Budapest-Toronto, egy kis kitérővel

avagy, miként kerültem Skóciába

A MALÉV 2010-es járatán, 1998. szeptember végén a gép utasai vacsora utáni pihenőjüket élvezték. A fülhallgatókat ki-ki a kedvenc zenéjére állította, előkerültek a könyvek, takarók, voltak akik a 10 órás út unalmát alvással kívánták élvezetessé tenni. Én a Pesten vett Nők Lapját lapozgattam. A hatalmas Jet álmosítóan zümmögött, a képernyőn láttuk, hogy gyerektenyéni repülőnk régen elhagyta a kontinenst, valahol az Atlanti óceán felett jártunk. Aztán elkezdődött egy nem túl érdekes film.

Hirtelen megszakadt az adás; "Itt a kapitány beszél. Telefon értesítést kaptunk, hogy bomba van a gépen. Kérem, őrizték meg nyugalmukat. Azonnal visszafordulunk, leszállási engedélyt kérek Londonba".

Halálos csend lett. Dermedten ültünk. Bomba? A MALÉV -en? Még három évvel 2001 előtt voltunk, senki nem gondolt terrortámadásra. Talán egy Pesten hagyott szerelmes akar ráijeszteni hűtlen párjára, - gondoltam optimistán. Rossz vicc! De ha nem, te jó Isten, minden pillanatban felrobbanhatunk!

Újra megjelent a képernyőn a kicsi repülőnk, amint 360°-os szögben irányt változtat. Megyünk Londonba! Jó lenne odaérni! "Itt a kapitány beszél. London nem fogad". Persze, nem kell nekik egy gép, amin bomba van. "Skócia, Prestwick engedélyezi a leszállást".

Feszültséggel teli, jó egy órás repülés után szerencsésen földet értünk! Ezt eddig megúsztuk! Amilyen gyorsan csak lehetett, kiszállították az utasokat, még mielőtt - a bomba megsemmisítő - katonai egység megérkezett, de a mentők, tűzoltók, rendőrségi kocsik, autóbuszok már ott sorakoztak.

Messze, több kilométernyi távolságra lehettünk a terminal épületétől, mert hosszas buszozás után kászálódtunk le Prestwick egyik melléképülete előtt. Innen, a biztonsági vizsgálatok után léphettünk be az indulási várócsarnokba.

Nos hát, Skóciában vagyunk, mi lesz ezután? Hamarosan kiderült. Elsőként telefonokat osztottak ki, hogy értesíthessük hozzátartozóinkat. Majd enni-innivalót kaptunk, és ameddig folyt a további szervezkedés, alaposan körülnézhattunk, ajándéktárgyakat vásárolhattunk. Én három konyharuhát vettem, ezekről gyarapíthattam Skóciával kapcsolatos hiányos ismereteimet, melyek eddig nem terjedtek tovább Stuart Máriánál, a skót szoknyánál, a dudánál, a skót whiskey-nél. Tudtam néhány

költőjükről, emlékeztem a lochnessi-szörny meséjére, de most új dolgokat tanultam: többek között a makadámút Mac Adam úrtól ered, a telefont Bell úrnak köszönhetjük. Gázalarc, töltőtoll, hűtőszekrény, a Morse kód, az első olajfinomító, orvosi területen az altatás, és nem utolsósorban Sir Fleming találmánya, a sok életet megmentő penicillin is skót eredetű.

A másik, szép színes konyharuhán Skócia térképe, így rögtön betájéltam magam, hol is vagyunk pontosan. A repülőn átélt izgalom után azért jó lett volna már tudnunk további sorsunkat. A magyarok híres vendégszeretete mögött, mint ez később kiderült, a skótoké se szorul háttérbe. Rövid idő leforgása után a környékbeli hotelekbe helyezték el a 210 utast, előzőleg sorban kikérdezték kinek, mi a foglalkozása, nagyjából felmérték a korát, majd előálltak a buszok.

Férjem és én a Turnberry Hotelba kerültünk, amelyik egy nemzetközi híru golfpályához tartozó, még sötétben is, kívülről is, gyönyörű épület volt

Turnberry hotel

A faragványos, faburkolatos széles lépcsők, a falakon valakinek az ősi kastélyából származó ősei lógtak a falakon művészi festmények formájában. Mialatt a szobánk irányába vezet egy libériás inas, félve, lopva bepillantottunk egy nyitott ajtajú bárba, ahol fekete szmokingba öltözött urak állva iszogatták a vacsora utáni whiskeyt. Szobánkba belépve, egyik ámulatból a másikba estünk. A fürdőszobában két hófehér, puha, új, fürdőköpeny, a törülközőtartó melegen tartotta a köpe-

nyekhez hasonló törülközőket. Még a wc-tető is rózsafából volt! Baldahinos ágy ugyancsak rózsafa tartópillérekkel, hogy a többi bútortárat ne is részletezzem tovább. Másnap reggel az étteremben fehér kesztyűs úr toltá alám a fehér abrosszal, ezüsttel, porcelánnal terített asztal selyemdamaszt ülésű, valamilyen korabeli kecses széket. A pincérek ugyancsak fehér kesztyűben, fehér szmokingban, fekete csokornyakkendősen szolgálták fel az étlap bőséges választékából a kívánt villásreggelit.

A hotel étterme

Reggeli után körbejártuk a hotelt, fényképeztük minden oldaláról. Elfogyott a filmünk, a tartalék is, a hotel üzletei még nem nyitottak ki, közölte az információs pult

személyzete. De azonnal beküldenek valakit a városba, 10-15 percen belül megkapjuk a kívánt filmtekercset. Nemhogy csak megkaptuk, de ajándékba kaptuk, hogy a képeket majd megmutathassuk torontói barátainknak, kapjanak kedvet megszállni a Turnberry Hotelban.

Kora délelőtt előállt a busz, a kapuban mély meghajlással búcsúzott a személyzet, elegáns kötésű ismertetőt nyomtak minden kedves vendég kezébe a mielőbbi viszontlátás reményében. Természetesen visszajövünk Skóciába, és csakis ebben a hotelban szállunk meg – bólogattunk - ha megnyertük a főnyereményt, és ha megtalálták a bombát a gépen.

Igaz is, mindéddig a bombáról teljesen megfeledkeztünk. Most, a délelőtti fényben láttuk, hogy milyen gyönyörű úton visz a busz a tengerpart mentén, miután elhagytuk a városka gondozott házait, kis kertjeit. Tizenöt, húsz kilométerre lehettünk Prestwicketől.

A repülőterén ott állt fogadásra készen a MALEV, közölték, hogy se bombát, se robbanóanyagot nem találtak. Megnyugodtunk, ha nem is egészen. Igazán csak akkor, amikor szerencsésen földet értünk Torontóban. Később mindössze annyi derült ki, hogy egy hölgy telefonált Budapestről. Próféta szólalt meg bennem, amikor ez volt az első, futó gondolatom.

Költséges bosszú volt, akárkitől származott. A népszerű MALEV évek óta nem jár tengeren túlra, mi se láttuk viszont Skóciát.

Farkas Sári

A szökevény Csütörtök

I. rész

- Ha én király lennék, az lenne az első parancsom, hogy viseljen mindenki kalapot. Lehet, hogy ezt sokan furcsállnák, talán még én is - kuncogott Hóember. Levente együtt nevetett vele.

- De csak kedden és pénteken, mert én is szeretnék ám király lenni! Hétfőn és szerdán én ülnék a trónon.

Hóember beleegyezően bólintott, azt, hogy „Hurrá, ám legyen!” csak azért nem mondta, mert közben eszébe jutott valami. Szóvá is tette:

- Hát a szombattal és a vasárnapkal mi lesz?

- A szombattal és a vasárnapkal?

- Igen. Ilyen napok is vannak, olvastam valahol.

- Pillanatnyilag nem tudom - Levente az ujjával köröket rajzolt a hóba, meg vonalakat.

- Most mit csinálsz?

- Tervezek.

- A szombatot és a vasárnapot tervezed?

- Úgy is mondhatjuk.

- És még hogyan mondhatjuk?

- Majd megtudod, csak ne süssess!

Levente tovább rajzolt a hóba. Hóember kíváncsian nézte. Szerette volna tudni, hogy mit jelentenek azok a furcsa vonalak, amire azt mondta Levente, hogy „tervezek”. Levente abbahagyta a rajzolást, ujjai kipirosodtak a hidegtől. Píszé orrát a

magasba emelte és a felhőket bámulta, majd gondterhelten Hóemberre nézett.

- Szombaton és vasárnap szabadságon leszünk, és mindenkinek szabadságot adunk. Így a szombat és a vasárnap dolga elrendeződik, de Csütörtök... - Levente egészen közel hajolt Hóemberhez, és, hogy senki más ne hallja a fülébe súgta - a Csütörtök elveszett.

Hóembernek ijedtében félrebillent a kalapja.

- Hallatlan! Elképesztő! Ki vesztítette el?

- Azt hiszem, hogy csak úgy... magától... egyszerűen elveszett.

- Biztos vagy benne?

Levente a hóba rajzolt ábrákra mutatott.

- Látod azt a két kört? Nem az, amit nézel! Hanem amott, amelyik mellé odaírtam a neved. Az, az a két nap, amikor te vagy a király. A másik két kör, amit L-lel jelöltem, az a hétfő és a szerda, ekkor mindenki az én parancsamat lesi.

- De a sor végén még van két kör.

- Az a szombat és a vasárnap. Csütörtöknek szerda és péntek között van a helye.

- A hült helye! - vágta rá Hóember - ami azt jelenti, hogy nyoma veszett. De az is lehet, hogy beszökött a zsebedbe, vagy a kabátod újába. Ilyen felelőtlen Csütörtöktől minden kitelik.

Levente megrázta a kabátja úját, kiforgatta a zsebeit, de három kisautón, egy zsebkendőn és egy gondosan összehajtogatott csoki papíron kívül semmi mást nem talált.

Most mit tegyünk? - kérdezte szomorúan Hóember - Így mégsem kezdhetjük el az uralkodást. Ott állhatnánk egész nap a palota ablakában, és nézhetnénk, hogy odakinn a nép, hogy sűrög-forog, mert mindenki Csütörtököt keresi. Föl sem néznének az ablakra, eszükbe sem jutna kalaposhoz menni, ott állna a boltokban a sok kalap garmadával, eladatlanul. - siránkozott Hóember.

- És mi lenne, ha megkeresnénk? Tágas ez az udvar, lehet, hogy itt rejtőzködik.

- Keressük! - egyezett bele Hóember - Bizonyára meglepődik, ha rátalálunk. De az is lehet, hogy meg sem ismer bennünket.

- Az nem lehet! Csütörtök mindenkit ismer, még a Boltos Néni is, aki mindig azt mondja Anyának, hogy igyekezzen, mert Csütörtökön korábban zár.

- Most a Boltos Néni is keresi Csütörtököt?

- Pszt! Ő még nem tud Csütörtök eltűnéséről. Akkor fogja észre venni, ha be akarja zárni a boltot.

Levente rálehelte a hidegtől gémberegett ujjaira. Igaza volt Anyának, gondolta, föl kellett volna húzni a kesztyűt. De annyira szeretett volna már az udvaron játszani, hogy elengedte a füle mellett az anyai figyelmeztetést.

- Te is úgy gondolod, Hóember, hogy kesztyűt kellett volna húzni?

- Azt hiszem, igen - válaszolta Hóember, miközben nagyokat ásított.

- Esetleg álmos vagy?

- Mondjuk. De ezen ne csodálkozz! Látod, már a Nap is lemenőben van. Éjszakára kölcsön adnád a sálad?

- Hát persze. Jó meleg sál. No várj csak, majd segítek a nyakad köré tekerni, így ni! Jó éjszakát! Majd holnap megkeressük Csütörtököt.

Az utolsó mondatot már nem hallotta Hóember, álmában megigazította a félrebillent kalapját.

- Ez igen! - Levente arcán elégedett mosoly suhant át, amikor az utolsó plakáttal is elkészült. Magasra tartotta és úgy vizsgálta.

- Azt hiszem, hogy hibátlan. Vagy mégsem? Hát persze, a boltos néni nagybetűvel kell írni, mert ő a Boltos Néni.

Levente gondosan átjavította a kezdőbetűket nagybetűre. A tányérján árválkodó kifli darabot még bekapta, s a kész plakátokkal útra készen állt. Alig várta, hogy megmutassa Hóembernek. A keze már a kilincsen volt, amikor eszébe jutott a kesztyű. Anya éppen akkor nyitott be.

- Bence az előbb telefonált, szeretné, ha átmennél hozzá játszani.

- Majd máskor, Anya. Most nem érek rá.

Levente suttogóra fogta a szót.

- Hóemberrel megkeressük Csütörtököt. Tegnap vettük észre, hogy nyoma veszett. Okvetlen meg kell keresni, mert bizonyára Boltos Néni is hiányolni fogja.

- És, hogyan fogtok a kereséshez?

- Titok, de neked elárulom - s Levente Anya elé tette a sebtében készített plakátokat

- Ezt nézd meg! Én találtam ki - mondta némi büszkeséggel.

Kedves Csütörtök!

Értesítünk, hogy elvesztél. Gyere haza, mert veszélyben a királyságunk, és Boltos Néni sem tud korán zárni.

Hóember és Levente

Anya szeretettel nézett kisfiára.

- Ez komoly dolog! Ha kell segítség, hívd át Bencét. Lehet, hogy Eszter is segít, meg Vanda is, csak szólj nekik!

- Meg ott van Hóember is. A kesztyűt viszem. Főzzél valami finomat ebédre Anya.

Mire Anya válaszolt volna, Levente már az udvaron járt. Anya az ebédlő ablakán félre húzta a függönyt. Innen belátni az egész udvart.

Levente egy marék aprómagot szórt a cinkéknek. Már Hóember is ébren volt. A cinkék nem hagyták aludni, állandóan a kalapja körül röpdöstek.

- No, várjatok csak! Majd ha király leszek, ti is kalapot fogtok hordani! De ne gyertek ám hozzám panasszal, mert én fogom hozni azt a törvényt, hogy mindenki hordjon kalapot. Hess innét, menjetek azonnal reggelizni!

- Nyugalom, Hóember! Nem akarnak téged bosszantani, csak örülnek a reggelnek - magyarázta Levente.

- Hát annak én is örülök. De mond csak Levente, Csütörtök szokott újságot olvasni?

- Újságot?

- Igen. Kitaláltam valamit. Adjunk fel hirdetést, közöljük Csütörtökkel, hogy keressük. Már vasárnap meg is jelenhetne az Egres című lapban.

- Nem rossz ötlet, de gyorsabban kell cselekedni, mert vasárnap még messze van.

Levente közelebb húzódott Hóemberhez, óvatosan körülnézett.

- Mutatok valamit, de még ne mond el senkinek! Tíz óráig titok.

- Nem lehetne csak kilenc óráig?

- Nem.

- Miért nem?

- Mert tíz órára jönnek a barátaim, különben is kilenc óra már régen elmúlt...

Szeretett volna még mondani valamit, de abban a pillanatban nyílt a kapu, és megjöttek a hévízgyörki barátok. Nagyon siettek, elárulta az öltözékük. Bence sapkája a zsebéből kandikált ki, pedig általában a fején szokta hordani. Eszter és Vanda csak most húzták fel a kesztyűjüket. Össze is cserélték, s pajkosan mutatták a fiúknak, hogy a mai naptól a felemás kesztyű a divat. Hóember megkönnyebbülten sóhajtott.

- No végre, hogy megjöttetek!

- Nem végre, hanem sietve jöttünk - incselkedett Hóemberrel Vanda.

- Végre vagy sietve, most nem ez a kérdés! A kérdés az, hogy hová tűnt el Csütörtök?

- Mi történt Csütörtökkel? - kérdezte elképedve Bence.

- Elveszett. Ha nem hisztek nekem, győződjetek meg róla magatok. Levente lerajzolt mindent, mert meg kellett tervezni az uralkodást. Ez a két kör - mutatott a hóba rajzolt körökre - kedd és péntek, ekkor én vagyok a király. Levente hétfőn és szerdán foglalja el a királyi trónt, a két utolsó kör a szombat és a vasárnap. Látjátok! Egy kör hiányzik, az a Csütörtök.

- Mi az, hogy uralkodás, és mi az, hogy király? - kíváncsiskodott Bence. - megmagyaráznád?

- Majd máskor, ez most nem fontos, szűkös az idő.

- Először a plakátokat kell széthordani Hévízgyörktől Aszódig, Galgahévíztől Turáig - vette át a szót Levente, - olvassátok el ti is, hogy mit írtam rá, ott vannak, ni a kerti padon!

A gyerekek kételkedve csóválták a fejüket, miközben végigböngészték a felhívást.

- Én észre sem vettem, hogy Csütörtök eltűnt - vallotta be ilyen irányú tudatlanságát Vanda.

- Kerested egyáltalán - kérdezte Hóember.

- Nem. Ugyanis nem volt rá szükségem.

Vanda úgy érezte, hogy a válasza sértő. Pedig nem úgy gondolta. Igyekezett kiküszöbölni az iménti tévedését. Gyorsan rávágta.

- Azért segíték, megbízhattok bármilyen munkával!

- Tudsz plakátot ragasztani? - kérdezte Levente.

- Persze, hogy tudok. De ha az első nem sikerül, a második már biztosan kifogástalan lesz. Majd Eszter is segít.

Eszter a cinkékkal volt elfoglalva, de minden szót hallott.

- Számíthatsz rám Vanda! - kiáltotta - elvégre szakértő vagyok a plakátragasztásban. Ezt Apa mondta, amikor a szüreti felvonulás plakátjait kellett egy tucat hirdetőoszlopra ragasztania. Segítettem Apának, és még azt is mondta, hogy sokkal előbb készen lett, mint amikor egyedül dolgozott. A piactéri hirdetőoszlopon még most is ott díszeleg egy meghívó.

- Képzelem, milyen bosszúsan legyint, aki olvassa, és közben rájön, hogy a meghívás már nem időszerű - mondta sajnálkozva Hóember.

- Akkor ideje újat ragasztani a régi plakát helyére! - javasolta Levente.

- Ez igen, ez már királyi beszéd! - lelkendezett Hóember.

Levente rosszalló pillantást vetett rá.

- Ugyan hagyd már! Ilyen körülmények között ki gondol a királyságra? Most Csütörtök a fontos!

Itt véget is érhetne a történet, annál is inkább, mert Anya kiszólt az ablakon, hogy kész az ebéd. Persze erre minden gyerek éhes lett, és csak az ebédre gondolt. Hát lehet így mesét mondani, hogy a hallgatónak korog a gyomra? Lehet? Különbén is még nem került elő Csütörtök? Hát igen! Ha jól látom, még a plakátok is a kerti padon hevernek, ahelyett, hogy hirdetnék országnak-világnak Csütörtök szökését. Feltéve, ha szökött és nem vitték! De ki vihette el? Kinek kellett Csütörtök? Esetleg Gábornak, aki Boltos Néni mellett lakik, és időnként szeretett a boltban

ácsorogni, és nézni hogyan szolgálja ki Boltos Néni pillanatok alatt a vevőket? Gábor ilyenkor arra gondolt, hogy ő is boltos lesz. Szóval Gábor biztosan nem vitte el Csütörtököt! Lehet, hogy Kornél vagy Dóra a ludas? Ők is sűrűn megfordulnak Boltos Néni boltjában. Olykor-olykor rendet raknak a polcokon, mert némelyik vevő rendetlen, össze-vissza dobál mindent. Például a cukorkás polcra kerül a Maci sajt vagy a majonéz, de találtak már örölt borsot a lekváros üvegek között. Szokta is mondogatni Boltos Néni: „Mi lenne velem nélkületek?” Bizonyára ők sem vitték el Csütörtököt! Nincs más hátra, mint folytatni a történetet. De előbb adunk egy kis időt a szereplőknek, hogy megebédeljenek, és bebizonyíthassák plakátragasztói tehetségüket.

Polgár Jutka

folytatjuk a következő számban

Eseménynaptár

Március 26-án a képviselő-testület ülésezett. Iskola eszközbeszerzése közbeszerzési eljárásában Sebesfi és Társa KSZ Kft-t fogadta el. Az Önkormányzat koncepció és határozat nélküli tárgyalásában a tervezők (Pomsár és Társai Építész Iroda Kft.) bemutatták és ismertették az általuk elkészített településrendezési tervek módosítását és szabályozási tervét. Meghallgatták, a sok tekintetben övéiktől eltérő, egyet nem értő észrevételeket, válaszoltak (hiányosan) a képviselők kérdéseire.

A közrend és a közbiztonság szerepelt a folytatásban. A Gödöllői Rendőrkapitányságról Dr. Mihály István és az aszódai rendőrség vezetője Gódor Ferenc őrnagy ismertette a településünket érintő eseményeket, válaszoltak a feltett kérdésekre.

Mezőfi Ferenc, a helyi polgárőrség vezetője a 2008. évi működésükről, tevékenységükről számolt be. A beszámolókat a képviselő-testület elfogadta. Rendeletet alkotott (egyet nem értő észrevételek ellenére is) a Települési környezetvédelemről, szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásokról, valamint a szociális igazgatásról, -ellátásokról.

A képviselő-testület megerősítette azon határozatát, hogy a „Nyolcadrészek”, 49 ha-os önkormányzati területén „Élmény Park és Szimulációs Lőtér” létesüljön. Támogatta a kistérség közfoglalkozás-szervező-, illetve a helyi könyvtár „Felzárkóztató” pályázatának beadását.

A polgármester úr szólt a hévízgyörki „Galga mente hagyományőrző napok” rendezvényéről, a tornateremi gázmegtakarításról, a zabolaiak ajándékaról, kopjafa állításról, a törökszentmiklósi önkormányzattól kapott két tűzoltó autóról (amelyhez önkéntes tűzoltók jelentkezését várja), Árokalja 17 ha belterületbe vonásáról, lengyelországi baráti látogatásáról.

Antal Istvánné tájékoztatót tartott a várható (április 4.) egészségnapról.

Dr. Péter Mihály írásos beszámolót kért az önkormányzat által megbízott ügyvédi Irodától.

Balázs Gusztáv a Polgármesteri Hivatal műszaki előadóját hiányolta, amelyre polgármester úr elmondta, szeretné e gond mielőbbi megoldódását.

Galga-parti mesék FOTÓ: BG.

A HBT, április 18-án, nagy sikerrel lebonyolította a II. Galgaparti mesék c. rendezvényét, amelyen nagy sikert aratott iskolánk gitárzenekara, *Sima István* tanár úr vezetésével

Husadikán részt vettünk a GKRTÉ 2008. évi tevékenységéről szóló, Lázár Lovasparkban tartott közgyűlésén. Az éves beszámolót elfogadtuk. Megköszöntük *Tantó Csaba* domonyi polgármester úrnak, iskolájuk Galgaparti mesék c. rendezvényünk sikerében való kiemelkedő közreműködését.

23-án *Katona Károly* és *Balázs Gusztáv*, a HBT keretében működtetett Bagi Népfőiskola képviselőjében részt vett az Magyar Népfőiskolai Társaság, várban tartott közgyűlésén. *Sz. Tóth János* elnök beszámolójában részletesen ismertette az MNT - működési feltételek sajnálatos beszorultsága ellenére is - elért eredményeit és feladatait, amelyeknek továbbgondolására, megvalósítására kérte a megjelent népfőiskolák képviselőit.

Kiemelte a népfőiskolák, közösség építésében, -erősítésében vállalt erkölcsi és etikai feladatait, az együttműködések igényes fejlesztését. Megerősítette az MNT teljesítette nemzetközi elvárásokat is.

Polgár Jutka (Balázs Gusztávné) másnap (24-én), az aszódi Csengey Gusztáv általános iskolában bonyolított mesemondó verseny egyik zsűrijében tett eleget a megtisztelő meghívásnak.

Város- és Faluvédők Szövetsége a Budavári Palotában tartotta közgyűlését, éves beszámolóját. Itt a HBT -t, mint taggyeget képviseltük a Szövetségnek.

A hónap végén (27-én), *Polgár Jutka* - a turai Hevesy György általános iskola felkérésére - mesemondó verseny zsűrijében működött közre.

Az Önkormányzat április 30-án tartotta ülését. Az iskola épületének, fűtés rendszerének felújítása, korszerűsítése, akadálymentesítése, nyílászárók, cseréje, kivitelezési munkáját a HABAG É. K. Kft., míg az iskola bútorok beszerzési feladatát Sebesfi és Társa Kft nyerte el.

A képviselő testület módosította a 9/2008. (IX. 22. sz. rendeletében elfogadott Helyi Építési Szabályzatát (HESZ). Hozzájárult az Arokalján (hat, különféle hrsz-ú, meghatározott területhányadú, önkormányzati út közvagyonból való kivételéhez.

Költségvetés módosítást fogadott el. Kötvény terhére kifizetett működésre felhasznált számlákat fogadott el. Ugyancsak elfogadta a 2008. évi zárszámadást. Értékesítésre elfogadta a Malom utcai, közelmúltban kialakított telkét

Malom utcai telek FOTÓ: BaGi.

Kibővítette a Szavazat Szedő Bizottságainak tagságát. A továbbiakban tárgyalás folyt még a peresi telkekre vonatkozó ajánlatról, Rétes fesztiválról, *Nagy Jenőné* költség- és pénzgazdálkodásról korábban beadott, de választ nem kapott panaszáról.

Mind a márciusi, mind az áprilisi képviselő-testületi ülésen hozott határozatok többsége nem egyhangú szavazattal került elfogadásra. Sok ellenvélemény, kérdés nem kapott támogatást, megválaszolást, amelyeket itt nem áll módunkban ismertetni.

A tájékozottság teljesebbé tehető, ha a vonatkozó önkormányzati törvény szerint, lakosaink részt vesznek a nyilvános képviselő-testületi, vagy bizottsági üléseken -szót kérve közvetlenül is befolyásolhatják a döntéshozókat.

BaGi

Égres TÁJÉKOZTATÓ

megjelenik kéthavonta, kéziratként • kiadja a **Helytörténeti Baráti Társulat** • 2191 Bag, Malom út 14.
Tel.: 06-28 / 408-369 • Mobil: 06-30 / 314-2492 • adószám: 19181943-1-13 • számlaszám: OTP 11742166-20101701-00000000
honlap: <http://hbtbag.ini.hu> • e-mail: b.gusztav@freemail.hu • elnök: id. Balázs Gusztáv • tördelés: Katona Pál